
Sesijas dokuments

B9-0202/2023

12.4.2023

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumiem B9-0013/2023 un B9-0014/2023, uz kuriem jāatbild mutiski,

saskaņā ar Reglamenta 136. panta 5. punktu

par diskriminācijas apkarošanu ES — ilgi gaidītā horizontālā Diskriminācijas novēršanas direktīva (2023/2582(RSP))

Jaak Madison, Tom Vandendriessche, Nicolaus Fest, Patricia Chagnon, Philippe Olivier
ID grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par diskriminācijas apkarošanu ES — ilgi gaidītā horizontālā Diskriminācijas novēršanas direktīva (2023/2582(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu (LES),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 19. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20., 21. un 23. pantu,
  - ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības¹,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos²,
  - ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju³,
  - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426) — Horizontālā diskriminācijas aizlieguma direktīva),
  - ņemot vērā jautājumus Padomei un Komisijai par diskriminācijas apkarošanu ES — ilgi gaidītā horizontālā Diskriminācijas novēršanas direktīva (O-000010/2023 – B9-0013/23 un O-000011/2023 – B9-0014/23),
  - ņemot vērā Reglamenta 136. panta 5. punktu un 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ir pastāvīgi apņēmušās ievērot vienlīdzības likuma priekšā un nediskriminēšanas principus; tā kā atsevišķu grupu izcelšana un preferenciāla attieksme pret tām ir pretrunā principam par vienlīdzību likuma priekšā, kas varētu veicināt turpmāku polarizāciju mūsu sabiedrībās;
- B. tā kā Padome kopš 2008. gada bloķē Komisijas priekšlikumu horizontālai diskriminācijas novēršanas direktīvai; tā kā LESD 19. pantā ir noteikts, ka, veicot pasākumus diskriminācijas apkarošanai, Padomei ir jāpieņem vienprātīgs lēmums;
- C. tā kā vairākas dalībvalstis apšaubīja Komisijas priekšlikuma nepieciešamību, jo tās uzskatīja, ka priekšlikums aizskar valstu kompetenci vairākos jautājumos un ir pretrunā

---

¹OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

²OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

³OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem;

- D. tā kā 2019. gada 16. aprīlī Komisija apstiprināja paziņojumu (COM(2019)0186), kurā uzsvērti aizsardzības trūkumi un ierosināti veidi, kā atvieglot lēmumu pieņemšanu par diskriminācijas apkarošanu, izmantojot uzlabotu kvalificēta vairākuma balsošanu un parasto likumdošanas procedūru;
- E. tā kā Parlamenta publicētajā 2022. gada rudens Eirobarometra aptaujā tika konstatēts, ka 93 % Eiropas iedzīvotāju par visakūtāko problēmu uzskata arvien pieaugošo dzīves dārdzību, kam seko nabadzības un sociālās atstumtības draudi (82 %); tā kā nekur nav minēts, ka Eiropas iedzīvotāji būtu nobažījušies par diskrimināciju,
1. uzskata, ka vienlīdzība likuma priekšā un nediskriminēšana ir kopīgas vērtības, uz kurām ir dibināta ES, un ka šīs vērtības ir stingri nostiprinātas ES līgumos, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un sekundārajos tiesību aktos;
  2. atgādina, ka ikvienas dalībvalsts konstitūcija un sekundārie tiesību akti paredz nediskriminēšanu un vienlīdzību likuma priekšā kā galvenos valsts tiesību sistēmas principus;
  3. uzsver, ka dzimumu paritāte ES ir viena no augstākajām pasaulē;
  4. norāda, ka nediskriminēšanas un vienlīdzības principi ES līmenī jau ir pietiekami reglamentēti dažādās direktīvās; uzskata, ka Komisijas 2008. gada priekšlikums dublē noteikumus par diskriminācijas apkarošanu, kas jau ir ietverti Rasu vienlīdzības direktīvā (Direktīva 2000/43/EK), Nodarbinātības vienlīdzības direktīvā (Direktīva 2000/78/EK), pārstrādātajā Vienlīdzīgas attieksmes direktīvā (Direktīva 2006/54/EK) un vairākās citās direktīvās;
  5. uzskata, ka ir nepārprotami apliecinājies, ka Padomē trūkst politiskās vienprātības par horizontālas diskriminācijas novēršanas direktīvas pieņemšanu, jo šī iniciatīva Padomē pamatotu bažu dēļ ir bloķēta kopš 2008. gada; uzsver, ka Komisijas uzstājība turpināt šīs direktīvas pieņemšanu skaidri liecina par to, ka tā nerēķinās ar dalībvalstu nostāju un suverenitāti un ir ieinteresēta tikai savas politiskās programmas attīstīšanā un veicināšanā;
  6. ar nožēlu norāda, ka ES un tās iestādes mēdz veltīt pārāk lielu uzmanību neprioritāriem jautājumiem, vienlaikus pietiekami nerisinot nopietnas problēmas, ar kurām saskaras vienkāršie iedzīvotāji;
  7. uzsver, ka kvotu sistēmas, kuru nolūks ir nodrošināt statistisku vienlīdzību, rada lielāku kaitējumu nekā labumu, un apdraud gadsimtu gaitā paveikto darbu pie tiesību vienlīdzības nodrošināšanas; uzskata, ka uz demogrāfiskiem apsvērumiem balstīta prasība par dzimumu vienlīdzīgu pārstāvību kaitē sievietēm, kuras ir pilnībā spējīgas ieņemt vadošus amatus, pamatojoties uz viņu pašu nopelniem un neatkarīgi no sava dzimuma; uzsver, ka ikviena persona būtu jāvērtē un jāatalgo pēc nopelniem un kvalifikācijas, nevis atkarībā no sava dzimuma;
  8. uzskata, ka koncentrēšanās uz atšķirībām starp indivīdiem un grupām palielina diskrimināciju, nevis mazina to; norāda, ka koncentrēšanās uz rezultātu vienlīdzību

apdraud individuālu lēmumu pieņemšanu, kas ir brīvas sabiedrības priekšnoteikums;

9. uzsver, ka ES būtu jāpaliek starpvaldību organizācijai, kurā tiek respektētas un novērtētas atšķirības starp tās dalībvalstīm; uzstāj, ka ES iestādēm ir jāievēro proporcionalitātes princips un jāatturas no savas ideoloģiskās programmas uzspiešanas dalībvalstīm un Eiropas iedzīvotājiem; šajā sakarā noraida jebkādu virzību uz lēmuma pieņemšanu Padomē ar kvalificēta vairākuma balsojumu un atkārti, ka vienprātīgs balsojums dažās politikas jomās ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem miermīlīgai un sekmīgai sadarbībai Eiropas līmenī;
10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, dalībvalstīm un Komisijai.